

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๕๓/๒๕๖๔

วันที่ ๒๓ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๔

ระหว่าง { นางสาวสมพร แก้วมานพ กรรมการบริษัท อัยยา กรู๊ป จำกัด ผู้อุทธรณ์
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการแปรรูปและจำหน่ายไม้ยางพาราและไม้อื่นๆ ตั้งอยู่เลขที่ ๑๗๑/๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งรัง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต่อมาได้รับคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งคำสั่งไม่อนุญาตออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พร้อมทั้งให้คำแนะนำแนวทางแก้ไขรวม ๕ ข้อ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยยื่นอุทธรณ์คำสั่งขอให้เพิกถอนคำสั่งและให้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์รับทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔ ปรากฏหลักฐานเป็นลายมือชื่อของ นายเกียรติศักดิ์ พูลสวัสดิ์ ผู้จัดการโรงงานเป็นผู้รับแทนในสำเนาหนังสือคำสั่ง โดยคำสั่งได้แจ้งสิทธิให้ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีซึ่งไม่ถูกต้อง ระยะเวลาใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งขยายเป็นหนึ่งปีตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์) เป็นหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังและส่งต่อให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๘๑ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ กรมอนามัยลงรับเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๔ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งจึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฝ่ายเลขานุการมีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครบกำหนดส่งข้อมูลวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๗๘๗ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งรับพิจารณาและให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เพิ่มเติมข้อมูลหรือเอกสารหลักฐาน ๒) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๗๘๘ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ ถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ทำคำชี้แจงแก้อุทธรณ์ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๒๒๔ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ชี้แจงแก้อุทธรณ์พร้อมเอกสารหลักฐาน ๓) มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๒๗๘๙ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๔ แจ้งให้ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ตรวจสอบข้อเท็จจริง

ซึ่งศูนย์อนามัย...

ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๑.๐๕/๑๔๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๖๔ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมอบหมายให้นางสาวเกศรา วัฒนสมัย ตำแหน่งนิติกร เข้าชี้แจงในที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ครั้งที่ ๓๙-๕/๒๕๖๔ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด แจ้งจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ระบุวัตถุประสงค์ว่าประกอบกิจการแปรรูปและจำหน่ายไม้นานพาราและไม้อื่น ๆ ทุกชนิดที่ถูกต้องตามกฎหมาย และประกอบกิจการโรงเลื่อย นำเข้า-ส่งออกไม้นานพาราทุกชนิด โดยยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการเกี่ยวกับไม้ ตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสถานประกอบกิจการและลงพื้นที่ตรวจสอบเมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ จากนั้นเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ แจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามคำขอ พร้อมทั้งได้ให้แนวทางในการแก้ไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้งลักษณะอาคารและสุขาภิบาล การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย การควบคุมของเสียและมลพิษอื่น ๆ การจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการ และให้เพิ่มเอกสารหลักฐานในการขออนุญาต รวม ๕ ข้อ

ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่ง ยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์) ขอให้เพิกถอนคำสั่งและให้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอ โดยโต้แย้งว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด โบราณสถาน โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา อยู่ในเขตผังเมืองรวมตามพระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๖๒ และพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๖๒ แม้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีอำนาจตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่เป็นการใช้มาตรการทางปกครองจึงควรใช้เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยให้กระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองให้น้อยที่สุด พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๗ กำหนดให้คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วยและเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ กรณีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังในข้อใด เป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต คำสั่งดังกล่าวเป็นการใช้ดุลพินิจเกินหลักความได้สัดส่วนเป็นการสร้างภาระให้แก่ผู้อุทธรณ์เกินสมควร

เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงกับผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (แบบ อภ.๑) เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง เมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นว่ายังต้องเพิ่มเติมในส่วนผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงกับผู้ขออนุญาตและเอกสารที่แนบมามีจำนวนน้อยเกินไปและไม่ใช่มูลค่าที่อยู่ในพื้นที่ที่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการอยู่ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๕ (๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง ยังขาดบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบริเวณข้างเคียง จึงได้ทำหนังสือสอบถามไปยังผู้นำชุมชนเพื่อขอความอนุเคราะห์สอบถามข้อมูลผู้ที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงกับผู้อุทธรณ์ และได้มีหนังสือขอเอกสารเพิ่มเติมไปยังผู้อุทธรณ์ด้วยแต่ไม่ได้มีการเพิ่มเติมเอกสารแต่อย่างใด เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ คณะกรรมการ

ตรวจสอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้ลงพื้นที่ตรวจสอบสถานประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์และได้รายงานผลการตรวจสอบการขออนุญาตกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเสนอพิจารณาว่าไม่สมควรออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้แก่ผูุ้ธรณ์ พร้อมให้คำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นด้วย ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพพร้อมทั้งแนบคำแนะนำแนวทางแก้ไขไปด้วย เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ชี้แจงว่าการดำเนินการในส่วนการออกใบอนุญาตเรื่องกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเป็นไปเท่าที่จำเป็น และมีได้กลั่นแกล้งหรือสร้างภาระให้กับผูุ้ธรณ์แต่อย่างใด อีกทั้งปัญหาด้านมลพิษจากการประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์เคยมีปัญหาร้องเรียนในเรื่องมลพิษจากการประกอบกิจการมาแล้ว มิใช่เป็นการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นการใช้อำนาจตามสมควร เพื่อป้องกันมิให้เกิดปัญหาการร้องเรียนตามที่เคยเกิดขึ้นอีก และมีเจตนาเพื่อให้ผูุ้ธรณ์ได้ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงสถานประกอบกิจการให้ถูกต้องตามหลักสุขภาพ

ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงร่วมกับเจ้าหน้าที่จากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ณ สถานประกอบกิจการของผูุ้ธรณ์ พบว่า พื้นที่รอบสถานประกอบกิจการส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราและป่าไม้ ห่างออกไปประมาณ ๒๐๐ เมตร มีบ้านเรือนประชาชนไม่กี่หลังคาเรือน บริเวณที่ตั้งด้านทิศเหนือติดสวนยางพารา ทิศใต้ติดสวนยางพารา ทิศตะวันออกติดสวนที่มีต้นไม้ใหญ่เต็มพื้นที่ และทิศตะวันตกติดสวนยางพาราของผูุ้ธรณ์ ลักษณะทั่วไปเป็นสถานประกอบกิจการเกี่ยวกับไม้ ประเภทการเลื่อยและตัดไม้ด้วยเครื่องจักร ดำเนินกิจการรับซื้อไม้ยางพาราที่ตัดเป็นท่อนความยาวประมาณ ๑.๓ เมตร นำมาเลื่อยเป็นแผ่นส่งโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ ปีกไม้ส่งโรงงานที่ใช้ทำเชื้อเพลิง ส่วนขี้เลื่อยมีพ่อค้า/แม่ค้ามารับซื้อไปเพาะเห็ด พื้นที่ของโรงงานมีทั้งหมดประมาณ ๑๑ ไร่ ใช้ประกอบกิจการประมาณ ๗ ไร่ มีอาคารโรงเลื่อย ๒ โรง ถัดจากโรงเลื่อยหลังที่สองเป็นพื้นที่ว่างเปล่าจำนวน ๔ ไร่ จัดเตรียมไว้ปลูกทุเรียน ภายในโรงงานด้านหน้ามีกำแพงกันตลอดแนวและมีประตูรั้วเหล็กขนาดใหญ่ ด้านข้างทางทิศเหนือที่เป็นบ้านพักคนงานมีกำแพงกัน ส่วนหลังโรงงานด้านทิศตะวันตกและข้างโรงงานด้านทิศใต้ไม่มีกำแพงกัน พื้นที่โรงงานประกอบด้วย อาคารสำนักงาน อาคารบำรุงรักษาใบเลื่อย โรงเลื่อยไม้อาคารที่หนึ่ง โรงเลื่อยไม้อาคารที่สอง ระบบบำบัดน้ำเสีย อาคารที่พักคนงาน ห้องส้วม ๒ จุด และมีที่อาบน้ำสำหรับคนงาน การประกอบกิจการในปัจจุบัน มีคนงานทั้งหมด ๒๕ คน เป็นคนไทย ๕ คน แรงงานต่างด้าว ๒๐ คน ลักษณะของโรงเลื่อยไม้เป็นอาคารหลังคาสูง ผนังเปิดโล่งทั้งสี่ด้าน โรงเลื่อยที่หนึ่งมีโต๊ะเลื่อย ๑๖ เครื่อง และโรงเลื่อยที่สองมีโต๊ะเลื่อย ๘ เครื่อง ในวันที่ลงสำรวจประกอบกิจการเฉพาะโรงเลื่อยที่หนึ่งเพียง ๖ เครื่อง เปิดทำการตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. แรงงานต่างด้าวทั้งหมดพักอาศัยในพื้นที่โรงงานโดยทำเป็นห้องแถวจำนวน ๔ หลัง กระบวนการแปรรูปไม้เริ่มจากรับไม้เข้ามาโดยออกไปรับซื้อจากภายนอกและบางส่วนมีผู้นำมาขายที่โรงงาน จากนั้นนำไม้ไปกองพักไว้บริเวณลานที่ถูกรอบโรงเลื่อย คนงานจะทยอยนำไม้ไปแปรรูปบริเวณโต๊ะเลื่อย ตัดแต่งไม้ให้ได้ขนาดที่ต้องการแล้วลำเลียงด้วยรถบรรทุกเพื่อส่งไปยังโรงงานอื่นต่อไป สำหรับของเสีย/มลพิษที่เกิดจากกระบวนการแปรรูปไม้ ได้แก่ ๑) ขี้เลื่อย/เศษไม้ เป็นของเสียหนัก ในกระบวนการผลิต ขี้เลื่อยมีขนาดค่อนข้างใหญ่และมีน้ำหนักตกลงในหลุมรับ ทำความสะอาดวันละสองรอบในเวลา ๑๑.๐๐ น. และ ๑๕.๐๐ น. โดยขนไปรวมกันที่โรงเก็บเพื่อรอคนมาซื้อ ในโรงเลื่อยมีระบบกำจัดฝุ่นแบบไซโลแต่ไม่ได้ใช้งาน เนื่องจากชำรุดและมีค่าใช้จ่ายสูง ๒) ฝุ่นละออง ฝุ่นที่เกิดจากการเลื่อยไม้มีส่วนหนึ่งที่ฟุ้งกระจาย แต่เนื่องจากวัตถุดิบส่วนใหญ่เป็นไม้สด ทำให้ฝุ่นที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มิมีน้ำหนักมาก และจะตกลงสู่พื้น จึงไม่ค่อยฟุ้งกระจายในบริเวณด้านในและนอกโรงเลื่อยเป็นบริเวณกว้าง บริเวณพื้นมีคราบสกปรกคล้ายดินสะสมอยู่ และจะฟุ้งกระจายบ้างขณะที่รถโฟล์คลิฟท์วิ่งไปมาเพื่อยกและขนพาเลทที่จัดเรียงไม้ไว้เข้าไปขึ้นรถบรรทุก ฝุ่นบางส่วนมาจากท่อนไม้ที่มีดินเกาะบริเวณพื้นผิวและหลุดร่วงบริเวณลานเทกอง

๓) มลพิษทางเสียงจากการเลื่อยไม้ ปัจจุบันสถานประกอบการใช้เลื่อยจำนวน ๖ เครื่อง ทำให้เสียงดังจากการเลื่อยไม้ที่เกิดขึ้นได้ยินเฉพาะภายในสถานประกอบการ มีโรงบำรุงรักษาใบเลื่อยซึ่งมีเสียงเครื่องจักรทำงานตลอดเวลา ๔) น้ำเสีย ในกระบวนการแปรรูปไม้ไม่มีน้ำเสียเกิดขึ้นโดยตรง แต่ในพื้นที่ที่ใช้กองท่อนไม้รอนำเข้าแปรรูปเป็นพื้นที่เปิดโล่ง เมื่อฝนตกเกิดการชะล้างเปลือกไม้พาส่งสกปรกลงมาสะสมที่พื้นและพื้นที่บางส่วนมีลักษณะเป็นแอ่ง ระบายน้ำได้ไม่ดี ทำให้มีน้ำท่วมขังอยู่ในพื้นที่ น้ำมีสีน้ำตาลถึงดำคล้ำ บางครั้งน้ำข่อยู่นานจะมีกลิ่นเหม็นบ้าง ด้านการจัดการสุขลักษณะที่พักอาศัยและอาชีวอนามัย ๑) บริเวณที่พักอาศัยของคณงานยังขาดการจัดการด้านสุขลักษณะมีขยะตกค้างบริเวณด้านหลังบ้านพัก ห้องส้วมเป็นแบบรวมสะอาดพอใช้ แต่อุปกรณ์ในห้องส้วมบางส่วนชำรุด การจัดการสิ่งปฏิกูลและการระบายน้ำใช้ยังไม่เรียบร้อย มีน้ำท่วมขังบริเวณริมรั้วด้านหลังห้องน้ำ ขาดการรวบรวมน้ำเสียและนำไปบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ ๒) มาตรการป้องกันอันตรายส่วนบุคคล คนงานไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล อาทิ ที่อุดหู ถุงมือ รองเท้า แวนตา ใส่เพียงถุงมือผ้าธรรมดา และบางคนไม่ใส่ ๓) การป้องกันอัคคีภัยในโรงเรือนมีการติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงที่เพียงพอต่อการใช้งาน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังมีข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้กิจการเลื่อยไม้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่ตามข้อ ๕ ๖. กิจการที่เกี่ยวกับไม้ (๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขัดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักรไว้แล้ว กำหนดให้ใช้บังคับนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการ จากการสอบถามเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังให้ข้อมูลว่า โรงเลื่อยเปิดดำเนินการมาหลายปีโดยไม่ได้ขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๐ โรงงานมีประเด็นปัญหาตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแต่ในปัจจุบันได้รับใบอนุญาตแล้ว อีกทั้งเคยมีปัญหาร้องเรียนจากประชาชนในหมู่บ้านที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการในประเด็นเสียงดัง ฝุ่นละออง ขยะมูลฝอย และน้ำเสีย โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริงและออกคำแนะนำให้ผูุ้ทธรณ์ยื่นขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เคยแจ้งเตือนหลายครั้งแต่ผูุ้ทธรณ์ยังไม่ดำเนินการ นอกจากนี้้องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังยังได้ขอความอนุเคราะห์ให้หน่วยงานอื่นเข้าตรวจสอบด้วย เคยออกคำแนะนำและติดตามผลหลายครั้ง แต่ผูุ้ทธรณ์ยังไม่ปฏิบัติตาม รวมถึงเคยสั่งให้หยุดประกอบการแต่ผูุ้ทธรณ์ฝ่าฝืนยังประกอบการต่อไม่ยื่นขออนุญาตตามคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ให้ข้อมูลว่า โรงเลื่อยเปิดดำเนินการมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ มีเพียงโรงเลื่อยไม้ ๑ โรง ต่อมาได้สร้างโรงเลื่อยหลังที่สองแล้วเสร็จเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และอ้างว่าคณะกรรมการที่ลงมาตรวจสอบเป็นเจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ว่าจะดำเนินการอย่างไรก็ไม่ออกใบอนุญาตให้ ส่วนการดำเนินกิจการไม่ได้ก่อให้เกิดเสียงดังมากและบริเวณรอบข้างโรงงานมีประชาชนที่อาศัยอยู่เพียงเล็กน้อย ไม่มีการใช้น้ำในกระบวนการผลิต มีเพียงน้ำฝนที่ตกลงมาในปัจจุบันดำเนินการเฉพาะโรงเลื่อยที่หนึ่ง มีเลื่อยทั้งหมด ๑๖ เครื่อง เคยใช้ระบบไซโลดูดซีเลื่อย แต่ปัจจุบันมีปัญหาหลายด้านทำให้เปิดดำเนินการเพียง ๖ เครื่อง หลังจากคณะกรรมการเข้าตรวจแนะนำให้หยุดใช้ไซโลเนื่องจากทำให้เกิดฝุ่นละอองจึงหยุดใช้และไม่ได้บำรุงรักษาระบบอีก แต่ให้คนงานเก็บซีเลื่อยไปรวมไว้ที่โรงเก็บวันละ ๒ รอบ คนงานทั้งหมดเป็นแรงงานชาวเมียนมาร์ทำให้กำกับดูแลเรื่องทำความสะอาดยาก แต่พยายามดำเนินการโดยระดมคนงานให้ช่วยกันเก็บกวาดทุกอาทิตย์ เคยส่งหนังสือพร้อมแนบเอกสารผลการปรับปรุงแก้ไขให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ไม่มีเจ้าหน้าที่ลงมาติดตามหรือตรวจสอบ จากการสอบถามผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงจำนวน ๔ ราย มี ๒ ราย แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อน รายแรกอยู่ห่างจากโรงเลื่อยด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๒๐๐ เมตร ในบ้านมีผู้พักอาศัย ๔ คน ได้รับปัญหาเสียงดัง ฝุ่นละออง ขยะมูลฝอยจากโรงเลื่อยทำให้แสบตาและนอนไม่หลับ ช่วงเวลาที่ได้รับความกระทบช่วงกลางวันและช่วงที่ลมพัดมาทางบ้านพักอาศัย ส่วนรายที่สองอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ห่างจากโรงเลื่อย ๓๖๐ เมตร ในบ้านมีผู้พักอาศัย ๓ คน ได้รับปัญหาจากขยะมูลฝอยจากโรงเลื่อยส่วนเสียงดังและฝุ่นละอองได้รับผลกระทบนาน ๆ ครั้ง ทำให้แสบตา และเจ็บคอ

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตาม พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือไม่ อย่างไร

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการแปรรูปไม้ ยางพารา ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ตรวจสอบสถานที่โดยมีคำแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขและไม่สมควรออกใบอนุญาต จากนั้นได้มีคำสั่งไม่อนุญาต ให้ประกอบกิจการพร้อมทั้งได้ให้คำแนะนำแนวทางแก้ไขด้านสุขลักษณะของสถานประกอบการรวม ๕ ข้อ ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข (คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์) ผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง ได้แย้งว่า การออกคำสั่งทางปกครองไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในคำสั่งไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดข้อใด อย่างไร เป็นการคาดคะเน เหตุการณ์ในอนาคต เจ้าพนักงานท้องถิ่นใช้ดุลพินิจเกินหลักความได้สัดส่วนและสร้างภาระให้แก่ผู้อุทธรณ์ เกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นชี้แจงแก้ข้ออุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์จัดทำเอกสารการรับฟังความคิดเห็น ของประชาชนที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาด ของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อที่ ๕ (๒) แบบสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องน้อยเกินไป ยังขาดบุคคล ที่อยู่ในพื้นที่รอบบริเวณสถานที่ประกอบกิจการโรงเลื่อย ทำหนังสือแจ้งให้เพิ่มเติมเอกสารแต่ผู้อุทธรณ์มิได้ ดำเนินการ อีกทั้งโรงเลื่อยเคยถูกร้องเรียนว่าก่อให้เกิดปัญหาเสียงดัง ฝุ่นละออง และน้ำเสียแก่ผู้อยู่อาศัย ใกล้เคียงด้วย การออกคำสั่งเป็นไปเท่าที่จำเป็นและมีได้กลิ่นแกล้งหรือสร้างภาระให้กับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ศูนย์อนามัยที่ ๑๑ นครศรีธรรมราช กรมอนามัย รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า โรงเลื่อยไม้ของ ผู้อุทธรณ์ตั้งอยู่ในบริเวณที่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นสวนยางพาราและป่าไม้ มีบ้านเรือนประชาชนอยู่ห่าง เป็นระยะทางประมาณ ๒๐๐ เมตร ดำเนินกิจการรับซื้อไม้ท่อนนำมาเลื่อยเป็นแผ่นส่งโรงงานผลิตเฟอร์นิเจอร์ ใช้พื้นที่ประกอบกิจการประมาณ ๗ ไร่ มีอาคารโรงเรือนที่ใช้ประกอบการ ๒ โรง ลักษณะเป็นอาคารหลังคาสูง ผนังเปิดโล่งทั้ง ๔ ด้าน โรงเรือนแรกมีโต๊ะเลื่อย ๑๖ เครื่อง โรงเรือนที่สอง ๒ มีโต๊ะเลื่อย ๘ เครื่อง แต่เปิด ดำเนินการเฉพาะโรงเรือนที่หนึ่งเพียง ๖ เครื่อง มีคนงานรวม ๒๕ คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าว เปิดทำการ ตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ - ๑๗.๐๐ น. กระบวนการแปรรูปไม้เริ่มจากรับไม้ที่ซื้อมาจากภายนอกและบางส่วน มีผู้นำมาขายที่โรงเลื่อยนำไปเทกองพักไว้บริเวณลานรอบโรงเรือน คนงานจะลำเลียงนำไม้ไปแปรรูปบริเวณ โต๊ะเลื่อย ตัดแต่งไม้ให้ได้ขนาดที่ต้องการและลำเลียงใส่รถบรรทุกไปส่งโรงงานที่รับช่วงต่อ สำหรับของเสีย หรือมลพิษที่เกิดขึ้น ได้แก่ ๑) ขี้เลื่อยหรือเศษไม้ เป็นของเสียหลัก มีขนาดค่อนข้างใหญ่และหนัก กำจัดโดยให้ คนงานขนไปรวบรวมที่โรงเก็บวันละสองครั้งจากนั้นจะมีผู้มารับซื้อไปเพาะเห็ด ๒) ฝุ่นละอองจากการเลื่อยไม้ จะมีส่วนหนึ่งที่ฟุ้งกระจาย เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นไม้สด ฝุ่นมีน้ำหนักมากและตกลงพื้น ฟุ้งกระจาย บริเวณด้านในและนอกโรงเรือนไม่มากนัก ๓) เสียงดัง ในปัจจุบันใช้โต๊ะเลื่อยเพียง ๖ เครื่อง ทำให้เสียงดัง ที่เกิดขึ้นได้ยินเฉพาะในสถานประกอบการ แต่มีเสียงจากโรงเรือนบำรุงรักษาใบเลื่อยที่มีเสียงเครื่องจักรทำงาน ตลอดเวลา ๔) น้ำเสีย ในกระบวนการแปรรูปไม้ไม่ได้ใช้น้ำ แต่พื้นที่ที่กองท่อนไม้ไว้เมื่อฝนตกลงมาจะชะผิวไม้

นำสิ่งสกปรกลงมาสะสมที่พื้น และพื้นที่บางส่วนมีลักษณะเป็นแอ่ง ระบายน้ำไม่ดี ทำให้เกิดน้ำท่วมขัง น้ำมีสีน้ำตาลถึงดำคล้ำ หากแช่เป็นเวลานานจะมีกลิ่นเหม็น ด้านการจัดการสุขลักษณะที่พักอาศัยและอาชีวอนามัย บริเวณที่พักอาศัยของคณงานยังขาดการจัดการด้านสุขลักษณะ มีขยะตกค้างบริเวณด้านหลังบ้านพัก ห้องส้วม เป็นแบบรวมระแอดพอใช้ อุปกรณ์ในห้องส้วมบางส่วนชำรุด การจัดการสิ่งปฏิกูลและการระบายน้ำใช้ ยังไม่เรียบร้อย มีน้ำท่วมขังบริเวณริมรั้วด้านหลังห้องน้ำ ขาดการรวบรวมน้ำเสียและนำไปบำบัดอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนมาตรการป้องกันอันตราย คณงานยังมีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่ครบถ้วน และบางคนไม่ใส่ การป้องกันอัคคีภัยในโรงเรียนได้ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิงที่เพียงพอต่อการใช้งานแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรังมีข้อบัญญัติท้องถิ่น เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้กิจการเลื่อยไม้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในพื้นที่ตามข้อ ๕ ๖. กิจการที่เกี่ยวกับไม้ (๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขัดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักรไว้แล้ว กำหนดให้ใช้ บังคับนับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการ

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๒ บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นกำหนดประเภทของกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพบางกิจการ หรือทุกกิจการให้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่น รวมถึงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป สำหรับให้ผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติเกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออก ข้อบัญญัติท้องถิ่นกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอและการออกใบอนุญาตในเรื่องนั้นได้ ในวรรคสอง กำหนดว่า เพื่อประโยชน์ในการป้องกันเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการ ดำรงชีพของประชาชน ชุมชน หรือสิ่งแวดล้อม ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการหลักเกณฑ์ในการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณา ออกใบอนุญาต โดยประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กำหนดประเภทหรือขนาดของกิจการ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้ขออนุญาตจะต้องดำเนินการก่อนการพิจารณาออกใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้ ผู้ขออนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทกิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ (๒) การเลื่อย ซอย ขัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร จะต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ที่เกี่ยวข้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ในการ รับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้อง พ.ศ. ๒๕๖๑ และยื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อประกอบการ พิจารณาอนุญาต ในมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง กำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนด ในข้อบัญญัติท้องถิ่นให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดแจ้งให้ ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องพิจารณาออกใบอนุญาต หรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอ ที่มีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่น กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบ กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินกิจการว่า ข้อ ๕ ผู้ดำเนินกิจการในสถานประกอบกิจการประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้ออกข้อกำหนดของ ท้องถิ่นกำหนดให้เป็นกิจการที่ต้องควบคุมและมีผลใช้บังคับในท้องถิ่นนั้นแล้วต้องปฏิบัติให้เป็นไปตาม กฎกระทรวงนี้ ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของ เสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิด

ผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ส่วนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อที่ ๕ กำหนดให้ ๖. กิจการที่เกี่ยวกับไม้ (๑) การเลื่อย การซอย การขัด การไส การเจาะ การขัดร่อง การทำคิ้ว หรือการตัดไม้ด้วยเครื่องจักร เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง ข้อที่ ๗ กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการตามข้อ ๕ ทั้งที่เป็น การค้าและไม่เป็นการค้าจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์อันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้...(๓) ต้องมีระบบระบายน้ำที่ทำด้วยวัสดุถาวรลงสู่รางระบายน้ำสาธารณะ และจัดให้มีระบบน้ำเสียตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควรให้ดำเนินการ (๕) ต้องมีการกำจัดและป้องกันมิให้เหตุรำคาญหรือมลพิษที่เกิดจากกระบวนการผลิตที่อาจเป็นเหตุรำคาญหรือกระทบต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่ใกล้เคียง... ซึ่งเมื่อพิจารณาจากคำแนะนำเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขที่แนบไปพร้อมกับคำสั่งได้ระบุถึงมาตรการที่ผูุ้ทธรณ์ต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดให้พระราชบัญญัติ กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง และข้อบัญญัติท้องถิ่น รวม ๕ ข้อ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง ผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ในขณะที่ออกคำสั่ง นายสหัส ตรงบรรทัด ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งรัง จึงเป็นเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาออกคำสั่งทางปกครองได้ เมื่อพิจารณารูปแบบคำสั่งตามหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔ มีข้อมูลไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่บัญญัติว่า “คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ...” เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ปรากฏถึงเหตุผลที่ออกคำสั่งถือได้ว่าคำสั่งดังกล่าวมีรูปแบบไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น การออกคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ผูุ้ทธรณ์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานท้องถิ่นสามารถนำคำขอดังกล่าวมาพิจารณา ตลอดจนใช้อำนาจออกคำสั่งและใช้มาตรการบังคับทางปกครองแก่ผูุ้ทธรณ์ใหม่ได้หากพบว่ามีกรกระทำที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมาย แต่การออกคำสั่งทางปกครองต้องเป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ผูุ้ทธรณ์ยังไม่ได้รับสิทธิดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในลักษณะที่เป็นการค้าตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข จนกว่าจะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ด้วยเหตุดังกล่าว...

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จึงมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งนายกองค์การบริหารส่วน
ตำบลทุ่งรัง เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหนังสือที่ สฎ ๗๕๔๐๑/๑๒๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๔

๑๕๔ ไร่ ๖๐๐

(นายदनัย ธีวันดา)

รองอธิบดีกรมอนามัย

กรรมการและเลขานุการ

ทำหน้าที่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

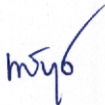
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายวรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

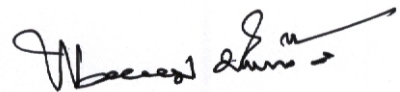
(นางสาวนารีนุช กลั่นแก้ว)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

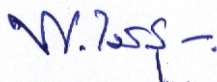
(นายสุนทร แก้วสว่าง)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

(นายณรงค์ดี สุขสมบูรณ์)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

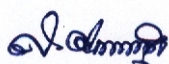
(นายพลธรรม ปันต๊ะ)
ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม้สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายकुมล ศรีสุขวัฒนา)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

.....
.....
.....
22/6/64